

S. Sagen: Ser man paa det overordentlig vigtige Forslag angaaende Overtagelsen af Transporten fra Esbjerg til Barsefont, synes det klart, at man umulig kan tage endelig Stilling til Sagen, før man har hørt den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg antager, at det, der i det hele taget maa være det afgørende, vil være, hvorvidt den højtærede Minister kan love en forstandig og praktisk Ordning, saaledes at alle Parter med rimelig Grund kunne være tilfredse, naar man ikke sætter Statsdrift som det principielle, og som det, man under alle Omstændigheder vil fremtvinge. Naar den sidste ærede Raler udtalte, at det var af største Betydning for det danske Landbrug at have denne Route og saa den ordnet paa bedst mulig Maade, saa staa derimod jo meget vægtige Udtalelser, som særlig have fremhævet, at hvis Kjøbenhavns Betydning som Eksporthavn til England svækkes, saa er det umuligt at vor Kjøbenhavnske Smørnotering, som jo ogsaa er af største Betydning for den danske Smøreforsport til England, kan vedligeholdes. — I Forbindelse med dette Forslag kan jo passende omtales Forslaget om en Bevilling til en dansk Kreaturforsikring. Det er selvfølgelig et Spørgsmaal, som er kommet adskillige Medlemmer noget overraskende, og da det fremsættes i sidste Øjeblik, kan det have sin Vanskelighed at tage Stilling til et saa betydeligt Spørgsmaal med kun saa Dages Varjel. Jeg indrømmer den højtærede Minister, at der kan være Anledning til at træde op i dette Tilfælde, og at der virkelig er ekstraordinære Omstændigheder til Stede; desuden er det motiveret fra den højtærede Ministers Side — som det forekommer mig — saaledes, at man ikke kan nære nogen Tvivl om, at Ministeren ikke vil søge ad Omveje at faa en Statsforsikringsanstalt gennemført. Det er motiveret saaledes, at hvis de Selstaber, som man hidtil har kunnet tegne Forsikringer hos imod Mønd- og Klovehyge, ikke længere vilde tegne Forsikringer, saa kunde der være Anledning for den danske Stat til at træde til, det er altsaa kun rent hypotetisk, at Forslaget er stillet, og det maa erkendes, at Forholdet er ekstraordinært. De tykke Agravere — for at benytte et populært Udtryk — forsøge paa enhver Maade at faade deres danske Kaldsællers Interesser paa den mest hensynsløse Maade; jeg vil haabe, at de danske Agravere ikke ere bejælede af den samme Aand, hvis disse skulde blive stilledes i lignende Tilfælde, thi det er aabenbart, at det er en saa fjendtlig Aand, der gaar igennem deres Foranstaltninger, at der — da de have Lejlighed til

og ogsaa benytte politiske Midler — vel kan være Anledning til, at der fra den danske Stats Side trædes hjælpende til over for disse Angreb. Jeg har derfor kunnet tiltræde dette Forslag under den Forudsætning, som er givet i det Bilag, som medfølger Forslaget fra Ministerens Side. Hvis den højtærede Minister uden tvingende Grund skulde oprette eller hjælpe til at oprette en saadan Forsikring, og hvis Ministeren ikke skulde fastholde sin Udtalelse om, at det kun er en midlertidig Hjælp, som man ønsker tilbagebetalt, saa snart et saadant Selstøb ser sig i Stand dertil, saa vilde jeg for mit Vedkommende være skuffet, thi saaledes har jeg opfattet Stillingen, og jeg mener at have Grund til at opfatte den højtærede Ministers Stilling saaledes. — Jeg kommer nu til det meget brændende Spørgsmaal om Afgiften af „Berlingske Tidende“. Jeg kan i det hele taget tiltræde den ærede Ordførers Betragtninger, idet jeg dog tror, han gif temmelig vidt, naar han mente, at der kun fandtes en eneste Mand her i Landet, nemlig den højtærede Indenrigsminister, som var imod denne Afgift. Jeg maa derimod paa det bestemteste tage Afstand fra den Motivering, som vi hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen); den kunde sammensættes under Betegnelsen Hævnpolitik over for „Berlingske Tidende“. Man plejer jo, naar man vil brandstatte eller bestatte Folk, at tage noget lempeligt paa dem, men det ærede Medlem kunde — formodentlig i god Overensstemmelse med de Traditioner, som gælder i hans Parti og i dets Presse — ikke undlade at bemærke og har tydelig angivet, at der skal føres en Hævnpolitik fra hans Partis Side over for „Berlingske Tidende“. Det ærede Medlem mindede om Artikler, hvor han mente, at han og hans Meningsfæller vare utilbørlig skarpt angrebne, og det ærede Medlem glædede sig over, at han nu kunde komme til at gøre Gengæld; det ærede Medlem citerede med synlig Tilfredshed, at ogsaa Højre sluttede sig til det stillede Vædringsforslag. Jeg maa paa det bestemteste, skønt det vel er overflødig, tage Afstand fra denne Motivering, men jeg kan saa godt forstaa det ærede Medlems Forslag om de 80,000 Kr. og hans Forlangende om, at denne Sum stadig skal komme igen paa de aarlige Finanslove, med andre Ord, at det officielle Blad hvert Aar skal være Genstand for haanlig Kritik, og at der hvert Aar skal tages Bestemmelse om, hvor megen Afgift det skal betale. Naar det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, har sluttet sig